Catalunya
En Comú

Informe del Consell Nacional

16 de desembre de 2023

1. Context internacional: guerra, auge de l'extrema dreta i negacionisme climàtic

El context internacional està marcat per una guerra que s'eternitza a Ucraïna i per un genocidi a Gaza perpetrat per l'Estat d'Israel, que no té la resposta internacional que mereixeria. En aquest sentit, és molt greu el veto dels EUA a la resolució de l'ONU que demanava un alto el foc humanitari. Seguim insistint en el fet que l'Estat espanyol sigui valent. Ja ha fet un pas endavant anunciant el reconeixement de l'Estat palestí, però cal seguir anant més enllà: cal que Espanya suspengui immediatament les relacions polítiques i econòmiques amb l'Estat d'Israel i apliqui un embargament d'armes. És humanament insuportable veure com, dia rere dia, moren centenars de persones innocents, molts d'ells nens i nenes, mentre la comunitat internacional no reacciona com caldria davant aquesta massacre.

Políticament, també arriben males notícies per l'auge de l'extrema dreta més reaccionària en països tan importants en el panorama internacional com Argentina o els Països Baixos. Milei ja ha anunciat la recuperació de la doctrina del shock en una investidura aplaudida per l'extrema dreta global que es va fotografiar a Buenos Aires, entre ells Abascal, principal soci de Feijóo. Als Països Baixos, el Partit per la Llibertat (PVV) va ser la força més votada a les legislatives i per primer cop des de 1945 l'extrema dreta guanya uns comicis a aquest país. Tot plegat, planteja un escenari complicat: en primer lloc, per la població que pateix o pot patir per les decisions polítiques que els nous governs poden prendre; i, en segon lloc, per la normalització del discurs de l'extrema dreta en el panorama polític, generant un repte important de resistència i de rearmament ideològic des de l'esquerra. En aquest context, es fa encara més evident la importància d'haver aturat la dreta i l'extrema dreta a les passades eleccions generals del juliol.

Finalment, en el panorama internacional també cal remarcar com el negacionisme climàtic s'ha fet present a la COP28, organitzada a un país com Dubai i presidida pel Sultà al Jaber, ministre d'Indústria dels Emirats Àrabs, qui pocs dies abans de la cimera va arribar a negar que la ciència apunta a la necessitat del final dels combustibles fòssils. L'acord final de la COP28 és clarament insuficient. Cal que la comunitat internacional acceleri en la lluita contra l'emergència climàtica i assumeixi que no hi ha un altre camí que reduir de forma dràstica les emissions i l'eliminació dels combustibles fòssils. És urgent i vital que es prenguin mesures dràstiques davant de l'escalfament global.

En aquest context internacional seran importants les eleccions europees del juny, en el que moltes veus auguren un important increment de la dreta i l'extrema dreta, però on totes les forces d'esquerres no hem d'abaixar els braços i mobilitzar al màxim de vot per evitar un nou cicle reaccionari a nivell europeu. Europa ha demostrat, amb la resposta a la crisi de la pandèmia, que hi ha una alternativa a l'Europa de l'austeritat que va emergir després de la crisi econòmica i financera de 2008.

2. El nou govern progressista de l'Estat comença a caminar

El nou govern progressista de l'Estat ha començat a caminar i ja ha començat a posar sobre la taula algunes propostes que van en la línia d'allò que ja s'havia fet en el govern anterior, com ara l'anunci de l'increment del Sou Mínim en un 4% l'any 2024. Cal recordar que l'SMI ja ha crescut un 47% els darrers cinc anys. Per altra banda, ja hem anunciat que no permetrem cap retallada al subsidi d'atur i que en qualsevol cas qualsevol reforma d'aquest subsidi ha de passar per una ampliació de drets i no per una retallada. També s'ha anunciat un increment del 14% de la pensió de viudetat i de les pensions mínimes i no contributives d'entre un 5% i un 7% per seguir garantint pensions dignes per a tothom.

Pel que fa a la presència dels Comuns al govern, des del Ministeri de Cultura, Ernest Urtasun ja ha començat a dissenyar un programa polític ambiciós en l'àmbit del reconeixement i defensa dels drets culturals, en la lluita contra la precarietat laboral en el sector cultural a través de l'estatut de l'artista i en la promoció de sectors estratègics com l'audiovisual amb una nova Llei del cinema.

Finalment, al Congrés dels Diputats ja s'ha iniciat la tramitació i el debat de la Llei d'Amnistia, un debat que serà important en aquesta legislatura i que ha de portar al final de la judicialització com sempre hem reclamat els comuns.

3. Podemos decideix unilateralment passar al grup mixt del Congrés dels Diputats. Sumar comença a caminar.

L'anunci de Podemos de deixar el grup Parlamentari de Sumar es va produir de forma sobtada i unilateral i sense prèvia consulta a les bases del partit el passat 5 de desembre. Des de Catalunya en Comú ja hem manifestat que no estem d'acord amb aquesta decisió, que suposa l'incompliment de l'acord signat amb les diferents forces polítiques i hem reclamat el retorn de l'acta de diputats i diputades, per tal de respectar els resultats de les urnes i el

compromís amb el mig milió de persones que ens van votar a Catalunya el 23 de juliol.

Com vam dir en la comunicació de l'Executiva Nacional del passat 6 de desembre, des de Catalunya en Comú, com vàrem fer a les eleccions del 28 de maig i el 23 juliol, continuarem treballant cada dia sense descans per posar per sobre de tot els interessos, els problemes i les esperances de milers de persones. Ho farem amb tota aquella gent, vingui d'on vingui, que com nosaltres continua creient que, fer possibles les esperances de molts i moltes catalanes només serà viable des d'aquest treball conjunt. A Catalunya en Comú mantenim l'aposta feta el 28M i el 23J. Catalunya en Comú continua apostant per ser l'espai de referència de l'esquerra transformadora que representa i acull totes les sensibilitats.

Sumar comença a caminar en el desplegament d'uns òrgans provisionals que han de permetre avançar en la democràcia interna del "Movimiento Sumar" i amb participació de les diferents sensibilitats reflectides que ha de portar a la celebració d'una Assemblea a la primavera del 2024. Els comuns som un espai propi a Catalunya, que encarna les diferents sensibilitats també reflectides a Sumar i, tal com vam acordar, apostem per la consolidació de Sumar en l'àmbit estatal, i per això participarem en aquests òrgans provisionals acompanyant el seu desplegament, consolidant-nos com espai de referència a Catalunya i aportant, des de la nostra sobirania, tota la nostra experiència política i capacitat organitzativa.

4. A Catalunya el Govern no funciona: de l'informe PISA al Hard Rock. Els comuns construïm alternativa.

A nivell català la debilitat i la inacció del Govern de Catalunya segueix manifestant-se en la gestió de la sequera i en temes tan fonamentals pel futur del país com és l'Educació. Mentre s'estan aplicant restriccions d'aigua de boca cada cop a més municipis, el Govern segueix autoritzant a algunes empreses catalanes d'aigua mineral a obrir nous mercats d'exportacions a països com Japó o Aràbia Saudí.

Per altra banda, l'informe PISA ha estat un gran toc d'atenció a la manca d'inversió pública i a la mala gestió en l'àmbit educatiu de la darrera dècada. L'Informe PISA ens situa davant un mirall, situant Catalunya a la cua de les comunitats autònomes, com estem també a la cua d'inversió pública amb relació al PIB. La situació és de crisi educativa i les explicacions donades pel Govern no estan, ni de lluny, a l'altura del repte que tenim al davant. En aquest sentit, apostem per arribar a un nou Pacte Nacional per l'Educació treballat amb tota la comunitat educativa.

També en l'àmbit educatiu, el Consell Escolar ja ha fet arribar el seu informe i les recomanacions sobre l'ús dels mòbils a les aules, assenyalant una necessària regulació adaptada a les diferents etapes educatives. Ara li pertoca al Govern de la Generalitat actuar, fer-se seves les conclusions i donar instruccions i recursos clars als centres educatius en la seva aplicació.

El Govern demostra que no té rumb ni la valentia suficient per afrontar els debats que Catalunya necessita. Per això també hem situat com un debat central de cara a parlar de pressupostos la qüestió del Hard Rock, un projecte que condensa una sèrie de debats estratègics que tenim a Catalunya i sobre els que PSC i ERC estan actuant de forma irresponsable amb el país. Per això, hem anunciat que no donarem suport a cap proposta de pressupost que suposi tirar endavant aquest projecte que ens porta a un model de país basat en el turisme de casinos, l'explotació de recursos naturals que no tenim (com l'aigua o l'energia i un projecte que va en contra de moltes de les normatives ambientals existents) i en una fiscalitat que en lloc de posar barreres fomenta un problema de salut pública com és la ludopatia. Per això, hem registrat també una proposta de llei per eliminar la rebaixa als impostos als casinos que es va fer el 2014 a mida pel Hard Rock i que va passar d'un 55% a un 10%. No ens hem de resignar davant aquest model, hi ha alternatives a explorar i potenciar a Tarragona com l'aposta per la reindustrialització en economia verda, per exemple amb la fabricació de bateries.

Davant de tot plegat, Catalunya en Comú volem créixer com a força política per plantejar alternatives i horitzons il·lusionants per al país. Considerem que estem en un bon moment per fer-ho, en un moment que com ja comença a indicar la darrera enquesta del CEO (Centre d'Estudis d'Opinió) ens situa davant la possibilitat de fer un salt important en la nostra representació al Parlament de Catalunya, passant de les 8 a les entre 10 i 14 diputades i diputats. Com més força tinguem al Parlament més a prop estarà Catalunya d'iniciar una nova etapa per fer polítiques d'esquerres, que responguin a les necessitats del país i la seva gent, que reforcin els serveis públics i que ens posin a l'avantguarda de la lluita contra l'emergència climàtica.

5. Un futur en comú, la Catalunya de la pròxima dècada; *procés d'escolta i debat ideològic i polític de Catalunya en Comú*

Un cop celebrada la investidura i compost el nou govern de coalició progressista a l'Estat sembla que s'obre una nova etapa d'una certa estabilitat institucional i política amb un horitzó electoral que se situa a les eleccions europees del juny del 2024 i unes no molt llunyanes eleccions catalanes.

Des del naixement de Catalunya en Comú s'han anat succeint convocatòries electorals catalanes, estatals i municipals que han obligat al nostre espai

polític a un treball molt accelerat i en clau electoral en detriment del debat pausat sobre les idees polítiques i la nostra acció. Venen, doncs, uns mesos en què en lloc de pensar en clau electoral tenim la possibilitat d'articular una dinàmica de debat de caràcter ideològic obert a tota l'organització i més enllà, que ens permeti analitzar en quin moment ens trobem i quins són els horitzons de treball que fixem com a proposta política.

Avui Catalunya es troba en un moment important de redefinició, un cop superat el marc de debat que fins ara havia situat el procés. La via del diàleg, de la política en lloc de la judicialització, ha generat un nou marc de debat públic. A això ha contribuït enormement l'experiència de la primera coalició de govern d'esquerres a l'Estat; per una banda, situant a l'agenda política qüestions que anteriorment havien passat en segon terme, com els drets laborals, l'emergència climàtica, la justícia social, el feminisme... i per l'altra, seguint fil per randa el full de ruta que des dels comuns sempre havíem defensat: diàleg i solucions, amb indults, supressió del delicte de sedició i l'amnistia, per generar un escenari de diàleg que superi el passat.

Però si mirem fora de l'Estat i de Catalunya, veiem com hi ha un auge important de les forces reaccionàries i d'extrema dreta a països com l'Argentina, Itàlia o Holanda, com el llenguatge bel·licista i la guerra torna a predominar en el món de les relacions internacionals, com l'emergència climàtica és posada en dubte pel mateix país que organitza la COP23.

En aquest marc és en el que Catalunya en Comú es proposa iniciar un procés de debat i escolta que anomenem *Un futur en comú,* que volem que tingui el màxim de participació de la gent que se sent propera a la nostra proposta política. Un procés per analitzar la realitat social, econòmica i territorial en què es troba Catalunya i el món, detectar reptes, necessitats i oportunitats i conjuntament construir un marc ideològic compartit, que assenti les bases de la Catalunya que imaginem per a la pròxima dècada.

En resum, tenim el temps, la necessitat, l'impuls i la voluntat de reforçar el debat polític, l'enfortiment ideològic, escoltant-nos, debatent, analitzant una realitat canviant i utilitzant la intel·ligència col·lectiva del nostre espai polític, en un sentit ampli i obert, per endegar un procés de debat intern sobre la nostra proposta, el nostre posicionament sobre grans reptes que tenim al davant, que a més d'oferir bons continguts, generi una dinàmica organitzativa en positiu, de futur i esperançadora.

Aquest procés que farem des de gener de 2024 i finalitzarà a finals de març, té el seu tret de sortida en el debat en grups d'aquest Consell Nacional.

Un debat que comença avui

El Consell Nacional és l'organisme que ha de definir el marc de debat que es vol traslladar a l'organització. Per això, s'ha considerat adient fer un plantejament obert, per recollir opinions sobre quins temes, horitzons i reptes hem de centrar el debat cap a l'organització i en quins termes cal fer aquest debat.

El que es fa al Consell Nacional d'avui és un **punt de partida**, més que un punt d'arribada: per tant, volem recollir elements claus per al debat que els i les conselleres nacionals considerin oportuns que siguin traslladats a l'organització.

Volem que ens qüestionem quins temes i quins debats són importants avui a la nostra societat i sobre els que el nostre espai polític ha de donar resposta. Per tant, estem davant un debat estratègic, no un debat programàtic.

És per això que es traslladen tres preguntes obertes que han de permetre un debat al Consell Nacional que ha de servir per emmarcar el procés de debat i escolta obert a tota l'organització:

1. Volem treballar la nostra proposta política i estratègica amb mirada llarga, pensant en la pròxima dècada. En aquesta visió a llarg termini quins creus que són els reptes més importants que tenim per davant i sobre els quals hem d'aprofundir en el debat polític i en la proposta que fem? Quins han de ser els temes "bandera" per a nosaltres, amb els que ens puguem identificar de forma clara i ens identifiquin de la resta.

2. Davant l'onada reaccionària protagonitzada per la dreta i l'extrema dreta a nivell global, quins debats cal fer des de l'esquerra per reforçar ideològicament les nostres posicions i fer-les arribar a la ciutadania? Quins errors s'han comès des de l'esquerra i quins aprenentatges en traiem pensant en estratègies de futur?

3. En un context en què la ciutadania s'està allunyant de la política i està desmobilitzada, com construir una hipòtesi il·lusionant de forma col·lectiva al que la gent se senti cridada a participar?

Metodologia i calendari

L'objectiu d'aquest procés és aconseguir importants consensos de posicionaments i respostes als reptes en diferents àmbits de la nostra proposta política de futur. Per tant, volem promoure debats oberts, participatius, rigorosos i acotats de forma que tota la gent del nostre espai

polític se senti interpel·lada i il·lusionada a participar i aportar les seves idees per construir en comú la nostra proposta política per la Catalunya de la pròxima dècada.

Aquest procés el farem des de **mitjans de gener de 2024 i finalitzarà a finals de març de 2024.**

Com es farà procés?

Fase 0. Desembre – Inici de Gener: validació i treball tècnic

a. Debat al Consell Nacional. El Consell Nacional del 16 de desembre serà l'òrgan que iniciï el procés de debat. L'objectiu és que d'aquest Consell en sorgeixi el guió que ha d'orientar el debat a la resta d'organització.
b. Preparació de tota la part tècnica que gestionarà el procés de debat.

Un cop finalitzat aquest debat l'executiva nacional, recollirà les conclusions del debat del Consell Nacional i elaborarà el guió que ens servirà per realitzar els debats sectorials i territorials.

Fase 1. Gener – Març Debat obert a tota l'organització: d'abaix cap a dalt

a. Es realitzaran els debats sectorials.
b. Es realitzaran els debats territorials que aterraran al conjunt d'àmbits territorials i organitzacions que ho considerin.

Fase 2. Tancament

Un cop recollides totes les aportacions es presentarà un document final en una jornada oberta a tota l'organització. El document s'ha d'entendre com un document de conclusions del procés d'escolta i debat, no com un document que hagi de passar per un procés d'esmena i transacció.

Aquest document ha de servir de base per l'elaboració d'altres documents de caràcter més orgànic com els programes electorals o els documents polítics d'assemblees de Catalunya en Comú d'ara al futur i fins a la celebració de la pròxima assemblea nacional.

ACORDS

- Denunciar el genocidi que està cometent l'Estat d'Israel a Gaza i demanar a l'Estat Espanyol que, a més de reconèixer l'Estat Palestí, suspengui immediatament les relacions polítiques i econòmiques amb l'Estat d'Israel i apliqui un embargament d'armes.

- Valorar positivament l'inici de la nova legislatura i el compliment de l'agenda social del Govern de l'Estat. En aquest sentit, reforçar la necessitat que el govern progressista es consolidi com un far d'esperança a nivell internacional davant de l'auge de l'extrema dreta i del negacionisme climàtic, a través de polítiques valentes i de defensa dels drets humans, la igualtat social i la lluita contra l'emergència climàtica.

- Seguir denunciant la manca de rumb i de resposta política als reptes que tenim com a país de l'actual Govern de la Generalitat, i fer-ho a partir de la proposta i la construcció d'alternatives, en positiu i il·lusionant a la ciutadania en un projecte de país en comú.

- Iniciar un procés de debat i escolta al si de l'organització de Catalunya en Comú per reforçar el nostre debat ideològic i el nostre posicionament davant els reptes que té la Catalunya de la pròxima dècada.